

) o (

181

ADDENDA

ad Tom. I.

Ad p. 3. finemque Hypochoeridis. HYPOCHOE-
RIS foliis glabris semipinnatis Catal. plant.
Gotting. p. 421.

Hypochoeris porcellia TABERNAEMONT p. 179.
Hypochoeris glabra, calycibus oblongis imbricatis,
caule ramoso nudo, foliis dentato serratis
LINN. p. 1140.

Radix gracilis, depacta. Folia radicalia glabra, pe-
tiolo folioso latefcente, pinnis simplicibus, acu-
tis, triangularibus, ulterioribus majoribus, ex-
trema quadrangulari. Caules pedales, ramosi,
sed nudi, præter perexiguas ligulas, sub flori-
bus, qua sede latefcunt. Flös erectus, calyx
Hieracii cylindricus, imbricatus, glaber, aliquot
squamarum lanceolarum ordinibus. Peta-
la pallide lutea: squamæ prælongæ, nitentes,
placentam dividunt. Semina elliptica, acuta.
Pappus plumosus, longissime in mediis semi-
nibus petiolatus; sessilibus in feminibus ambitum
floris tenentibus. Circa Ferriere.

P. 3. ad notam m.) add. Mala Stomacho Lampfana
CELSUS L. II. c. 25. Sylvestre olus plus alit
quam rumex, & stomacho utilius est DIOSCOR.
L. II. c. 199.

Ad Tragopogonem 9. Circa Augustam Presoriam
GEN. DE SAUSSURE.

P. 6. ad finem n. 10. Scorzoneræ extractum
aquosum, ad drachmas quinque obtinetur ex
uncia, unguinosum, grato panis melliti odo-
re. Extractum spirituosum balsamicum est, sed
lenissime CARTHEUSER nov. ed. II. p. 448.

Ad Lactucam 15. Lactuca agreffis LOBEL. p. 245.
Lactuca sylvestris longiori, quam fativa, caule
est, foliis candidioribus, gracilioribus, aspe-
rioribus, gustu amaro, viribus papaveris simi-
lis, ut etiam lacteum ejus succum cum me-
conio permiscuerint DIOSCORID. II. c. 130.

Ad Chondrillam. Chondrilla caulibus, foliis, flo-
ribus cichorii, gummi magnitudine fabæ ha-
bet in cauliculis DIOSCOR. II. c. 126. vix
nostra.

Ad n. 21. Sonchus alter teneritate mollescit, cibis
expetitus DIOSCOR. II. c. 124. caule angu-
loso inani, foliis in ambitu per intervalla dif-
fectis.

Ad n. 22. Sonchus sylvestrior magnis spinis hor-
ret DIOSC. ib. ubi repetit eandem descriptio-
nem.

Ad Sonchum 23. Folia radicalia nervo folioso, in
origine cordiformi, magnis dentibus & mi-
nutis serrato, inde lanceolatis, longo acumi-
ne, pinnis duorum parium retroversis, a nervo
iniquè divisis, tenuiter sed duriuscule ciliatis.
Folia caulina amplexicaulia, hamis acutis, re-

trocedentibus, suprema acuta & longe lanceo-
lata. Caulis summus umbellifer, petiolis ra-
mosis, cum summo caule rubiginosis, dum re-
liquus caulis glaber est. Calyx nigris pilis hir-
sutus.

Ad n. 25. Hieracium montanum angustifolium non-
nihil incantum C. B. est varietas hujus speciei
foliis longis, gracilibus, parum dentatis, lana-
tis, villis copia & brevitate superantibus, &
minus asperis. Ex H. S.

Ad Crepin n. 33. Hieracium magnum caule aspe-
ro, subrubro, spinoso: foliis ex intervallis
rariuscule divisis, per ambitum Sonchi simi-
libus, flore luteo in oblongis capitulis DIOSC.
III. c. 63. potest esse Sonchus arvensis. Hier-
racium parvum folia ex intervallo habet, divisa
in ambitu, cauliculos teneros, virentes, in
quibus lutei flores in orbem circumstantes emi-
cant, id. ib.

CREPIS 31 differt a Crepide 30 hamis amplexi-
caulis foliis dentatis, qui in n. 30 nulli sunt,
folisque nervis foliorum hirsutis, etiam gla-
bris.

CREPIS 33. calyce etiam evidentius hirsuto re-
peritur, caule vero recto, firmo, bipedali.
Differt constanter a 30 & 31 squamis ad basin
calycis capillaribus, perpaucis, folisque glabris.

Ad Hieracium n. 36. In plantis SCHEUCHZE-
RORUM utique fuit cum nomine Hieracii *pr-
mili saxatilis asperi radice prætorfa*. C. B. Dein-
de ejus varietas, foliis radicalibus profunde
dentatis, longe lanceolatis, caule humiliori,
floribus minoribus, ad lacum Rivarium lecta
aderat, cum titulo *Hieracii montani hirsuti, ra-
mosi, parvis floribus*. C. B. ut nostrum esse tamen
adgnosceres ex flavedine & asperitate foliorum,
cum rubiginosis pilis summi caulis & petio-
lorum, demum ex foliis sub divisione caulis
luculentioribus.

Ad Hieracium n. 39. Crepis austriaca culta abit
in plantam Ruthenicæ persimilem.

Ad Hieracii 46. varietatem γ . Extremum varieta-
tis γ . inter herbas SCHEUCHZERIANAS est, ad
Lacum Rivarium lecta, foliis prælongis & gra-
cilibus, pene glabris, modice & rariter dentatis,
sine lanceolato obruso, caule pedali, bifloro,
trifloro. Et tamen est semine nigerrimo, calyce
nigro, foliis imis subrotundis, ex qua nota setis
adgnoscas, quibus summi caules sub floribus ad-
sparguntur.

Ad vocem *Senecio*. Senecio cauliculo est cubitali,
subrubro, foliis continuis, per extremitates
erucæ modo divisis, sed multo minoribus, lu-
teis floribus, qui celeriter *diffuti* vaneant in
pappos; nascitur in maceris DIOSCO. IV. c. 112.
Post

Z z

- Post n. 62. add. 62*. SENECIO foliis pinnatis, acutis, floribus umbellatis, calycibus pelviformibus. *Jacobeæ ficula Chrysanthemii facie*, BOCCON. *plant. rar. sic. p. 66. t. 36. satis accedit.* *Jacobeæ alpina laciniata, flore buphtahni*, SCHEUCHZER. *plant. sic. In M. Fracto.*
- Peculiaris planta videtur. Caulis sesquipedalis, angulosus, ex summo ramosus, tomento aliquo leviter obductus, Folia lato nervo, pinnata, pinnis linearibus, incurvis, acutis, uno fere ramo, vel paulo pluribus, extrema pinna confluyente, lanceolata, acuta, semipinnata; cæterum aliquo tomento obducuntur. Summa planta, ut *Jacobeæ vulgaris*, ramosa, multiflora & umbellata. Sed flores omnium *Jacobeæ* minimi. Calyx Othonnæ, semiduo-decimfidus, pelviformis, ad tertias in dentes lanceolatos divisus, in basi tomentosus, ut vix ullam ligulam accessoriam habeat. Adest tamen fere unica, longa, filiformis, quales etiam sunt in ramulo florifero, sub flore. Petala plana, lineata, elliptica, & flosculi numerosi. Othonna fuerit LINNÆO.
- Ad Asterem n. 74. Lugduni ad mœnia CHERLER. Misit Cl. DUCHESNE a JUSSIEVO confirmatum: misit etiam Lugduno Cl. RAST. Est omnino aster n. 78. caule duro, hirsuto, cubitali & altiori, foliis basi amplexicaulibus, lanceolatis, sub floribus hamatis, sed breviter. Flores in summis hirsutis ramis solitarii, grandes, calycis foliis numerosis, gracilibus. Petala numerosa. Deleatur adeo hic numerus 74.
- Ad Asterem n. 77. Vera planta ex JACQUINI stirpibus, foliis est ensiformibus, oris parallelis, semiamplexicaulibus, rigidis, flore erecto, longo, calycis squamis triangulis, adpressis, apicibus parum repandis, virentibus. Deleatur ex civibus.
- Ad Asterem n. 84. Aster atticus cauliculo lignoso, florem in cacumine habet purpureum luteumve, per ambitum divisum, anthemidis modo capitulum, foliis stellæ modo radiatis: quæ caulem ambeunt folia, oblonga sunt & hirsuta, DIOSCOR. IV. c. 115.
- Ad Arnicam 91. post voces Rhætorum alpiibus add. Ab ILL. JACQUINO missus est Senecio Doronicum, planta dodrantalis, tota hirsuta, caule imo folioso, imis foliis petiolatis, ovatis, lanceolatis, obtusis, integerrimis; inde amplexicaulibus, ampliter & rariter dentatis; flore unico, calyce hirto, petalis numerosissimis, lineatis; vera CLUSII planta. In H. SCH. est idem JACQUINIANO Doronicum uniflorum, foliis subulatis, ovato lanceolatis, hirsutis, ciliatis, calyce hirto.
- Ad Bellidem minorem, jusculis bellide temperatis sublatus scorbutus RIEDLIN *Millen* n. 458. & sublata tussis feminæ gravidæ IDEM n. 423.
- Ad Pyrethrum. Pyrethrum DIOSCOR. III. c. 71. non huc pertinet, cum umbellam anethi habeat circinatæ rotunditatis.
- Ad Matricariam 98. *Chrysanthemum atratum* JACQUINI est var. æ. quam virClarissimus distinguit.
- Ad Matricariam 100. Succus fortiori dosi alvum ducit LIEUTAUD *precis de la mat. med.* p. 424. Matricaria bona ad dolores calculi KALM. Matricaria vulgaris carnem diu præservat, ad menses duos, non tamen constanter *Ess. sur la putref.* p. 312.
- Ad Matricariam 101. Parthenium, alii Leucanthes, CELSUS perdicium & muralein vocat: in hortorum sepibus crescit flore albo, odorum, sapore amaro; ad inflammationes PLIN. L. XXI. c. 27. Aliud Perdicium, urceolaris, Parthenium, folio simile est ocymo, nigriori, in tegulis, in fomno monstrata Pericli a Minerva, sanavit senem de tecto lapsum, PLIN. L. XXII. c. 7.
- Ad Chamæmelum 103. Calyx subhirsutus, fuscus, alis flavis, magnis; discus planus.
- Ad n. 104. Chamæmelum sylvestre paulo plus virium habet ad putredinem avertendam, quam hortense, sed neque hoc valde magnas *Ess. sur la putref.* l. 97. 185. Theiforme Chamæmeli infusum post opium optimum in Dysenteria ad tollendos dolores ZIMMERMANN *rubr* p. 100.
- Ad Achilleam 111. summi caules lanuginosi.
- Ad 120. γ. Perexiguum calyce quinquefolio pingit Cel. OEDER. n. 312.
- Ad notam u) Tanacetii 132. Inutile eo in casu expertus est clariss. RAZOUX *Nosolog.* p. 204.
- Ad not. b.) ib. ut tumorem hydropicum dissiparet infusum, *Descr. des plant. usuelles* p. 417.
- Ad Eupatorium, ejus fomento sublatus pedis tumor RIEDLIN *Millen* n. 334.
- Ad n. 140. Petasites apibus gratissima GLEDITSCH. *Abh.* II. p. 139. Vis radice est in extracto aquoso, quod balsamicum, debile, subdulce, amaricans est. Spirituosum habet specificum plantæ odorem, & glutinosum est & amaricans CARTHEUSER *mat. med.* II. p. 452. *Ed. nov.*
- Ad n. 141. Est *Cacalia minor alpina, folio anguloso crassiori* SCHEUCHZERI *herb. viv.*
- Ad Filaginem n. 150. add. ic. *flor. Dan.* t. 352.
- Ad n. 160. de Centaurio alpino fere acaulo vide hæc correctæ ad Cirsium 173.
- Ad Lappam n. 161. In Burgundia folia Lappæ sicæ haberi pro alexipharmaco, & drachmæ pondere sumi Du HAMEL. Radice Bardanæ cum lacte cocta mictus sanguinis cum filamentis, & dolores rheumatici, superati fuerunt. In ancylosi cum melle profuit RAZOUX *Nosolog.* p. 245.
- Ad Carduum n. 162. Est *Cirsium maximum asphodeli radice* H. SCHEUCHZ.
- Ad Cirsium n. 177. *Carduus tuberosus* JACQUIN. caule est aspero, squamis calycinis fuscis, reflexis, bulbis cum magno tubere quasi asparagorum, foliis integris, ciliatis, caule recto ramoso. *Cirsium pratense asphodeli radice* SCHEUCHZERI foliis est cardui turbinati. Carduo tuberoso nostro ima petiolata sunt, ovata, ciliata, incana,

incana, subaspera, caulina ciliato dentata, penè semipinnata, caput in petiolo nudo, mucronibus squamarum recurvis.

Ad Cirsiū 179. Est omnino *Centaurium majus alpinum acaulon ferme foliis Verbasci lanuginosis* SCHEUCHZER. H. S. & *Centaurium majus foliis Helenii incanis* H. S.

Ad Cyanum n. 188. Est *Jacea unicanlis foliosa alpina, calyce ex squamis pinnatis composito* H. SCHEUCHZ.

Ad Cyanum 191. Saccharum etiam pulchro caelesti colore tangit DEJEAN. *distill.* p. 128. Aqua florum cyani instillata & inposita, sublata debilitas visus, post cataractam superstes RIEDLIN *Lin. med.* ann. VI. p. 1352.

Ad Calcitrapam 194. Arcanum D. de BAVILLÉ erat, drachmæ unæ pondere cum vino ad colicam nephriticam sumta. Ea alias nihil profecit BUCHODZ. VI. p. 94. Cortex radice est ex melioribus diureticis; flores amarissimi in vino infusi febrifugi, tum succus foliorum LIEUTHAUD *Précis de la Mat. med.* p. 408.

Addatur post Rhaponticum

SERRATULA.

RHAPONTICOIDES VAILLANT.

Huic folia calycina lanceolata, absque appendice, qualia sunt in ferratula, quæ species est Cardui.

197. † SERRATULA foliis radicalibus petiolatis, ovatis, caulinis linearibus, pinnatis, denticulatis, ciliatis.

Senecio carduus apulus COLUMN. *Exphr.* I. p. 32. t. 34. *Serratula annua foliis laciniatis, serratis, purpurascens flore* GARIDEL. t. 52.

Centauria calycibus inernibus, squamis linearibus subulatis, foliis pinnatis serratis LINN. p. 1281.

In Valesia inferiori Ven. de Coppets prope Branson.

Ex radice annua caules recti, cubitales. Folia omnia subhirsuta, denticulata, ciliata, radicalia petiolata, ovata, reliqua pinnata, pinnis longis rarisque, linearibus, angustis. Flores in summis ramis. Calyx subhirsutus, ovato conicus, contractus, squamis dense imbricatis, lanceolatis, interioribus longioribus, imis ovato lanceolatis, mucrone purpureo. Flosculi trium generum: steriles, bifidi, trifidi, quinquefidi, pallidi, absque staminibus, quorum fere sex numeravi. Secundum genus semen habet imperfectum abortivum, & campanulam floralem perfectiorem, quinquefidam, cum purpureis staminibus, in vaginam consentientibus; Mares dicas. Tertium est genus florum fertiliū paucorum, trium ad quinque, semine maximo, ovato, coronato densa corona ciliorum; superne fuscorum. Flosculi campanula quinquefida, cum vagina staminum purpurea. Setæ latæ, fericeæ: de receptaculo plurimæ, super ovaria eminent.

Ad Succifam 201. ILL. LIEUTHAUD laudat ad dissipandum sanguinem, ex ictu aliquo aut lapsu effusum, infusi vel decocti specie sumtam *Précis de la Mat. med.*

Ad Succifam n. 203. In SCHEUCHZERI plantis caulis fuit cubitalis, firmus. Folia amplexicaulia, longa, graminea, tomentosa. Flos unicus, folia sub flore hirsutula, tamen viridia, flore breviora, & inter flosculos similia; ipsi flosculi argentei, hirsuto tubo, segmentis extus fericeis, in extremis flosculorum ordinibus valde inæqualibus, cæruleis. Semina argento nitentia, corona foliacea per oram striata. Corona superior fetacea.

Ad Scabiosam n. 207. SCHEUCHZERUS habet, caule dodrantali, foliis hirsutis, pinnatis, pinnis parvis, dentibus paucis, extrema pinna maxima, dentata, ovato lanceolata,

Ad n. 210. fin. Valerianæ drachmæ duæ cum cerevisia aut vino coctæ sursum & deorsum purgant LINN. *purg. indig.*

Ad Verbenam n. 219. in convulsionibus infantum sepe appensam nihil præstitisse ROSEN *Kinder-Krankh.* p. 79.

Ad Marrubium 258. Extractum aquosum dat herbaceo subamaro odore, subsalto, minus forti quam spirituosam, sapore amaro CARTH. II. p. 502.

Ad Sideritidis nomen. *Sideritis* inter impositiones in podagra restringentes ARET. *Cur. diut.* II. c. 12.

Ad Betonicam 264. In lacte cocta salutaris est adversus vaccarum morbum, ex victu palustri, & junci noxio genere natum, qui intestina inflamat DEJEAN. *distill.* p. 165.

Ad Galeopsidem 267. Calycis segmenta acuta, summum minus, duo mediocria, duo ima maxima. Flos grandis, galea fornicata, flava; apice ferrata, cæterum angusta. Barba maxima, segmentis lateralibus quadratis, in tumorem ad fauces elevatis, medio lato, emarginato, ferrato.

Ad Lamium 272. Urtica morsu carens Lamium dicitur PLIN. L. XXI. n. 55.

Ad Bugulam 282. Decoctum sanguinem coactum solvere *Descr. des plant. usuell.* p. 55.

Ad 283. *Bugida rubra* SCHEUCHZERI est minor, foliis ovatis, parum dentatis, stipulis maximis, ovato lanceolatis, dentatis, flore parvo.

Ad Utriculariam I. adde stamina tantum bina esse.

Ad Utriculariam n. 291. In *Gyrennoos* prope Bernam CL. TRIBOLET.

Ad Melampyrum 309. adde Ic. OEDERI t. 305.

Ad Stacheliniam 312. adde, est utriusque *Teucrium* SCHEUCHZ. ex herb. viv. neque Cl. vir Cassidam alpinam inter herbas ficas habuit.

Ad Pedicularem 316. Utiq; in H. SCHEUCHZER. erat nostra nova, cum nomine *Pedicularis alpinae filicis majoris folio*, quare dele asteriscum.

Ad n. 32. Est *Pedicularis alpina, folio minori*, SCHEUCHZER. H. S.

Ad Scrophulariam 326. Infusum aquosum amarum,
Z z 2

- rum, extractum ad unam quintam ponderis partem amaricans prunorum odore: extractum spirituofum reque copiofum CARTHEUSER. *nov. ed. l. p. 518.*
- Ad Gratiolam, recens valde purgat, antiqua vix quidquam potest, LINN. *purg. indig.*
- Ad Cymbalaria n. 339. Calyx profunde quinquefidus, segmentis lanceolatis. Flos longus, calcare conico. Labium superius purpureum, bicornis, lineatum, palatum albo luteum, barbæ segmenta tria lanceolata, pallida, cum lineis in origine rubris: sic in tubo floris. Inter palati juga duæ flavæ villosæ lineæ.
- Ad Fumariam 348. Fumaricæ bulbosæ extractum spirituofum amarissimum, acre, subsalsum, acrimonia diuturna. Aquosum valde amarum. Odor in extracto & infuso nullus CARTHEUSER *nov. ed. l. p. 516.*
- Ad Melilot. n. 362. Meliloti aqua aliquantum obfolevit, ceterum optime subit miscelas spirituofas, quibus ad odoramenta utimur: plantæ siccæ suavior odor est DEJEAN. *distill. p. 149.*
- Ad Trifolium 374. Repertum a GEN. DE SAUSSURE ann. 1767. à Conche sous Champé aux bords de l'Arve. Calyx tubulosus, hirsutus, segmentis ciliatis, superioribus maximis, mediis mediocribus, imo longissimo. Flos rosei coloris, valde strictus. Vexillum petalis reliquis longius, sine ovato distinctum, longe petiolatum. Alæ acutæ hamatæ, carina longiores. Carina brevior, ovata: cum alis coaluit.
- Ad Medicam 381. flore vere integre violaceo legi circa Fontanai.
- Ad Medicam n. 382. Ex radice dentifricia parantur BAUME *Dent. de pharm. p. 733.*
- Ad Astragalum n. 404. Ad hunc ordinem pertinet Syriacus LOBELII qui nobis 415.
- Ad Astragalum 408. In H. S. erat cum nomine *Astragali, caule ramoso, flore ceruleo glomerato, & iterum cum nomine Astragali Monspeffulani.*
- Ad Astragalum 414. Est *Astragalus alp. foliis caulis & floribus longis in capitulum sphericum congestis MICHELI ex H. SCH.*
- Ad Astragalum 415. Fructus anno 1767. repertus, hirsutus, brevis, turgidus, triquetrus, hinc planus, quasi emarginatus, inde duabus hedris, tamen unilocularis, septo & valvis introsum tractis facto, polyspermos. Ad ordinem II. pertinet.
- Ad Viciam 430. In fativa flores gemini. Glandula Linnæana inter germen & calycem intra vaginam, in sede ei opposita, in quam tuba curvatur. Hæc plumosa, sine rectangulo.
- Ad Hesperidem 448. Est *Pannonica JACQUINI.* Ei siliquæ distantes, paucae, articulatæ, ovatæ. Isthmus & cornu gracile.
- Ad Erucam 458. Siliquæ strictæ, congestæ, plurimæ, graciles, fuscæ, acie utrinque inter convexas facies intercepta, iis faciebus leniter a tumore feminum notatis. Ad sepem Valericiæ GEN. DE SAUSSURE.
- Ad Cardaminem 472. Omnino emendandus est error in Cardamine hirsutiori commissus, quo cum nomine, alios Cl. viros secutus, duas diversissimas plantas conjunxi, utramque indigenam. Cardamine nempe 472. β.
- Cardamine IV. Dalech Lugd. p. 659.*
Nasturtium aquaticum minus C. B.
Cardamine Sylvestris minor Italica BARRELIER. ic. 755.
- Quæ eadem Rupe nascitur, & circa *Moutru*, & *Basilicæ*, in pratis udis, multis modis a Cardamine 472. differt. Folia ejusdem ima satis consentiunt, & siliquæ, & flores exigui, super quos siliquæ aliquæ emergunt. Differt autem insigniter caule glabro, foliis multo minus numerosis, quorum inferiora utcumque latiuscula, tamen valde stricta sunt, si cum 472. comparaveris, & denique linearia, præterea firmiora. Hercynicæ pene omnia, supremis exceptis, lata sunt, rotunda, parvissime dentata, extimum latissimum, caulis constanter hirsutus. Denique hercynica florem majorem, & in eo sex stamina habet, neque brevioribus illis destituitur, ut nuper Cel. GRIMMIUS monuit: nostræ sunt quaternæ.
- Nomina ergo novare oportet, estque 472. CARDAMINE caule foliisque hirsutis, pinnis subrotundis.
472. β. vero CARDAMINE tetrastemon, caule glabro, foliis subhirsutis, imis subrotundis.
- Ad Cardaminem n. 474. In Norvegia semper hirsuta est GUNNERUS. Magna glandula ambit stamen minus, alia extra stamina majora ponitur, ut sint quaternæ: stylus simplicissimus. Petala subferrata.
- Ad n. 475. CARDAMINE alpina, foliis latis, teneris, longo pediculo infidentibus SCHEUCHZ. *It. VI. p. 454.* In H. S. SCHEUCHZER. Folia radicalia & caulina in longis pediculis, quatuor unciarum. Pinna prima minima, fere capillaris, deinde duæ majores, in ultimo petiolo tres vicinæ pinnae, subrotundæ, peramplæ. Caulis tener, dodrantalis, spica floralis defloruit. Siliquæ 14. longe petiolatæ, pergraciles, sine acuminato, aciculæ simili. Potest tamen trifolia esse.
- Ad Cardaminem n. 475. JACQUIN. Caulis reptans, folia radicalia lobata, obiter ferrata, in caule vix ulla. Siliquæ latiusculæ, planiusculæ, acute lanceolatæ. Calyx ovatus, petala multo majora, alba.
- Ad Sifymbrium 482. Nasturtii aquatici fucus ventriculo gravis est, ut etiam vomitum cieat RIEDLIN *millen. n. 198.*
- Ad Sifymbrium n. 483. Vereor ne sit insectorum opus.
- Ad Sifymbrium 484. Petala petiolata, bractea ovata, staminibus brevioribus, stigma bicollis: glandulis minimis, siliqua gracili, compressa, polysperma, feminibus turgente.
- Ad n. 486. Sifymbrium aquaticum raphani siliqua breviori aux *Trulleries de Grandson au bord du lac, à Anet, GAGN.* Ad

- Ad Drabam n. 459. *A la Para* vallis Ormondæ varietas lecta est, Bursæ pastoris similis, tantum subhirsuta, cætera viridis. Radicula unica, longa, teres, quæ annua videtur. Cauliculi cespitosi, collecti. Folia ima petiolata, ovato lanceolata, tridentata, oris ciliatis: folia caulina lingulata. Calycis folia ovata, conniventia, duo deorsum gibba. Petala petiolata, ovata, alba, Stamina sex, cum maxima glandula circa stamen minus. Fructus junior conicus, turgidus, polyspermos, septo valvis parallelo. Tubus brevis, subrotunda, hispida. Maturior fructus ovato similis, sed lineis orarum magis parallelis, subhirsutus, tumidus; semina compressa, ad decem in uno loculo.
- Ad Nasturtium § 13. Pro eo Myagroides SCHEUCHZERI in H. S. habent.
- Ad *Fraxinon*. Ex ligni Fraxini decocto CLERON morbos chronicos curabat BUCHODZ VI. p. 201. Fraxini cortex multo debilior Cortice Chinæ. Aqua surculorum viridum ad ignem exstillans ad sordiditatem utilis est, in meatum auditorium data LIEUTAUD *precis mat. med.* p. 736.
- Ad Veronicam § 46. β . optima icon OEDER t. 342.
- Ad Stellariam § 54. Repetii 1767. Folia superne parva, lanceolata: flores supremi mares, longo stamine fiunt: inferiores habent fructus explanatos, quatuor sulcis inscriptos, cum duabus tubis incurvis.
- Ad Violam § 58. Syrupus violarum gratissimas est, sed rarus & magni pretii DELEAN *distill.* p. 455.
- Ad mortes ex Belladonnæ baccis n. § 79. Inflammatus ventriculus & intestina, vasa omenti & hepatis prætumida. Pelliculæ in ventriculo. Magna symptomata etiam a tribus baccis ZIMMERMANN. in lit.
- Ad Verbascum § 81. Norwegi ad phthisin utuntur *Druntheim gesellsch.* T. III. p. § 12.
- Ad Verbascum § 82. valde incerta civis, quam fatius omittas.
- Ad Auriculam § 13. *Auricula purpurea* SCH. hæc fuit.
- Ad Menyanthis efficaciam p. 280. not. p. Habet exemplum RIEDLIN LIN. t. VI. p. IIII. IIII.
- Ad Gentianam § 52. Est *Gentianella omnium minima* H. S. S. In Glacialibus *Valsorey* SAUSURE. Pedunculis longis accedit *Gentiana Islandica* § 18. OEDERI, sed icon omittit ornamenta faucium.
- Ad Gentianam § 53. Similem sed quinquesido flore habet OEDERUS t. 317.
- Ad *Plantaginem* § 56. Huc pertinet *Plantago alpina folio angusto longo nigricante* BOCCONE *mus. di piant.* p. 22. t. 5.
- Ad Caprifolium § 76. Baccæ duæ, alias distinctæ, alias in unam transversim latam nigramque baccam confusæ, & semididymæ: pro umbilico punctum habent, circa peralum vero vallem laceris oris exceptam. Semina 9. 10. in una bacca ad 20. adeo & ultra in fructu. Succus violaceo colore, sed inconstante & livescente, tingit.
- Ad Campanulam 700. *Campanula linifolia flore unico pentagono grandi* H. S. S. est mera varietas.
- Ad 702. *Campanula alpina floribus juxta caulis longitudinem paribus, singulis prolongis pediculis insidentibus*, MICHELI in H. S. S. hujus est varietas.
- Ad Campanulam 703. Angusta calycis segmenta, quæ sequenti lata.
- Ad Rubiam 708. Rachitis superata infuso Rubiæ LEVRET *abus des regles gener.* p. 24.
- Ad 713. Est *Gallium alpinum floribus albis velut in umbellam dispositis*. H. S. S.
- Ad Libanotiden 745. Daucus creticus cum vulgari dauco & carei semine subit potum spirituosum *eau Nuptiale* DELEAN *distill.* p. 324. 325.
- Ad Daucum. *Eau de Vestale*, gratus & odoratus potus, fit ex folis feminibus Carotæ, addito tamen o'eo essentiali limonis & ambræ DELEAN *distill.* p. 358 369.
- Ad Oenanthem 756. Radix cylindrica, folia ima tamen trilobata & subrotunda, latiuscula, proxima elliptica, suprema peucedani. In H. S. S. fuit cum nomine *Oenantes ramose angustifolia* C. B.
- Ad Coriandrum. Coriandri spiritus habetur & aquam melissæ subit, idem vix dat oleum essentiali, sed multum spiritus volatilis DELEAN *distill.* p. 256.
- Ad Analysin Cicutæ. BAUME *Elem.* p. 755. sqq. Libræ duodecim dederunt aquam odore plantæ suæ gravem, cum nonnullis olei globulis, cæterum fere insipidam: in residuo iridis colores fuerunt, & extractum dedit salinum. Ipsius plantæ viridis extractum coit in grumos virides: liquor spissatus salem rufum deposuit; sal essentialis crystallinus flammam concipit, & relinquit alcalinum lixivium.
- Ad Cicutam p. 331. suprem. Cl. TARTREAUX *epist.* p. 53. Cicutæ in cancro mammæ pus bonum reddidit, absque dolore, donec tota mamma consumta esset; & sanies redibat, quoties usus cicutæ interrompebatur, denique ægra hydropica periit p. 58. Ulcus cancriforme colli purulentum cicutæ extr. perfecte sanavit cum 40. grana bis de die fumerentur -- dedit vir Cl. p. 55. ad gr 80. ter de die. P. 61. Vomica purulenta, fætida, sanata est cicutæ extracto, ad semidrachmam bis terve de die dato, cum diætâ lactea. P. 62. tota familia herpetica lepra adfecta Cicutæ sanata est. P. 65. & puer ulceribus tibis laborans, cum mercurio sublimato nihil profecisset. P. 66. 67. scirrhii varii, & p. 68. tussis sicca cum febricula drachmis duabus in diem datis, & p. 74. juvenis

- juvenis strumofus ulcerata parotide laborans Cicutā fanatus est, ut tamen fistula superesset. Uteri scirrhus ulceratus extracto cicutæ superatus gr. 25. in diem datis CLOSS. post variol. o. 25. Cl. HARTMAN. de Cicut. merc. sublim. &c. sæpe extractum ad quadraginta in diem grana dedit, in testiculo venereo scirrhufo, in viscerum scirrhis, in spina ventosa, utiliter, ut in 75. rebellibus morbis spei responderit. Vis est in spiritu acido volatili.
- Ad felices etiam Cicutæ successus pertinent experimenta Ill. SULZERI, qui extracto in glandulis induratis, scrophulosis, in phimosi scirrhescente, in glandulis mammarum scirrhosis, in mammae scirrho, & in teste indurato maximo feliciter usus est. N. A. N. C. Vol. III. obf. 40.
- Ad Cicutam ad p. 341. imam. Sæpe absque utilitate data Cicutā TARTREUX, HIRSCHEL beytrage p. 49.
- Ad Selinum 801. Prope lacum *les Brenets*, & in parochi prato prope oram agri nascitur. Radix maxima, pollicaris, teres, ramosa, anulata, alba. Caulis crassus, glaber, quadrangulus. Umbella tenera, subrubra, involucri ultra umbellam eminente. Plura hoc anno 1767. obtinere non potui.
- Ad Sphondylium 809. Sphondylii infusum spirituosum amaricat, extractum melleo odore est, & dulcamarum. Infusum aquosum plantæ odore subamarum, extractum subaulsterum, inertius. CARTHEUSER. II. nov. p. 494. 495.
- Ad *Hydrocotylen* 812. Acris planta & noxia, in ovibus cruentam urinam & inflammationes facit GLEDITSCH. *Abhandl.* T. III. p. 362. 369.
- Ad Ribes nigrum. Non dudum DEIEAN ratafia, sive saccharati aquæ vitæ genus, ex *Cassis* multo in usu fuisse; etiam nunc parari foliis infusis in vini spiritu, addito saccharo: fieri etiam cum fructu maturo scribit *destill.* p. 417. sqq.
- Ad Ribes 820. Syrupus grossulariæ potum gratum ætate præbet DEIEAN *destill.* p. 451. sqq.
- Ad Rhamnum 823. Sculptus existat noster t. 40.
- Ad *Corrigiolam*. Icon OEDERI t. 334.
- Ad n. 861. Alfine COLUMNÆ pertinet ad priorem n. 860.
- Ad Alfinem 866. Alfine fegetalis habet calycem acutissimum, lineatum, caules subnudos, foliis superioribus lanceolatis, imis linearibus H. SCHEUCHZER.
- Ad n. 876. OEDER. t. 34. foliis longioribus.
- Ad Saponariam 908. Utraque pars activa, resinosa acrior: Infusum nausosum penetrans, extractum balsamicum, amaricans, subdulce, acre, ut pimpinellæ radix. Spirituosum simile est, & actius CARTHEUSER. *nov. ed.* P. I. p. 448. 449.
- Ad 949. Ulcus antiquum sanatum, cum adspargeretur pulvis foliorum ficcorum *Sempervivi* *Descr. des plant. usuell.* p. 182.
- Ad descriptioni Sedi 950. Folia albida, pene pentagonia, spicæ etiam quinque, & sex, petala etiam quatuordecim. Elastra brevissima ad siliquarum basin ponuntur.
- Ad Saxifragam 986. Varietas notabilis *aufm Ried zwischen Sarnen und Stanz* valde ramosa, caule pene dodrantali, foliis trilobatis, lobis integris aut bilobatis GAGN.
- Ad Saxifragam 989. Iconem bonam dedit OEDERUS t. 348.
- Ad Agrimoniam. Extractum aquosum minus aulsterum, spirituosum magis CARTHEUSER *Ed. nov.* P. II. p. 300.
- Ad Epilobium 995. OEDER. t. 326.
- Ad Epilobium 997. OEDER. t. 347.
- Ad Epilobium 999. OEDER. t. 322.
- Ad Vaccinium n. 1022. bacca quadrilocularis, femina exigua, ovata, compressa.
- Ad Oxycoccum n. 1023. Bacca saturati coloris, compressa, quadrilocularis, loculis triangulis. In quolibet loculo femina aliquot, parva, subrotunda. Cum hydromelle fermentate baccae saporem gratum addunt: earum acor post nives gravior est CLERC *hist. natur.* p. 429. In Hercynia etiam sylva saccharo condiuntur, aut aceto, & ægrotis propinantur, tum in morbis pituitosis pectoris ZUCKERT. *Naturgeschichte des Oberharzes* p. 288.